

* * *

Тамалнăх хырлăх шăп. Кăшт кĕрсенех —
Унта-кунта хĕрелкелет кĕтмел.
Темтепĕр курнă ватă хырсene
Ним сассăр ылтăнлать анаи хĕвел.
Чёре çумне пёр шухăш хĕсĕнет:
Йăлтах юлатă, йăлтах... Түсме çук шел!

1958, августăн 8-мĕшĕ

* * *

В бору свежо и тихо. Воздух росный.
Бруслики капли. Муравьев возня.
Червонным золотом сверкают сосны.
Радушней солнце на исходе дня.
Одна мне дума тяжела, несносна:
Так будет вечно, только... без меня!